

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Στ

Άρθρο 49

«Τροποποιήσεις του ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και προαγωγή της διαφάνειας στη λειτουργία της ασφαλιστικής αγοράς»

1. Στο τέλος του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 (Α' 130) προστίθεται παράγραφος που έχει ως εξής:

«Δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα φυσικά πρόσωπα που διενεργούν κατά σύνηθες επάγγελμα εμπορικές πράξεις, αν είναι αυτοαπασχολούμενοι, δεν απασχολούν κατά τελευταία τέσσερα έτη πριν την κατάθεση της αίτησης πέραν του ενός εργαζόμενου σε σχέση εξαρτημένης εργασίας και οι οφειλές από τις εμπορικές

πράξεις δεν υπερβαίνουν το ποσόν των είκοσι πέντε χιλιάδων ευρώ».

2. α. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3869/2010 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Ο οφειλέτης μπορεί, πριν ή μετά την υποβολή της αίτησης, μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης και χωρίς να υφίσταται στάση της δίκης, να επιδιώκει την επίτευξη συμβιβασμού με τους πιστωτές.»

β. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3869/2010 καταργείται.

γ. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 η φράση «να προσκομίσει: α) τη βεβαίωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 και β) υπεύθυνη δήλωση» αντικαθίσταται από τη φράση «να προσκομίσει υπεύθυνη δήλωση».

δ. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 η φράση «σε έξι μήνες» αντικαθίσταται από τη φράση «σε ένα έτος».

3. α. Το περιεχόμενο του άρθρου 5 του ν. 3869/2010 καθίσταται παράγραφος 1 και προστίθενται στο τέλος του άρθρου παράγραφοι 2 και 3 ως εξής:

«2. Αν εκχωρηθεί απαίτηση πιστωτή προς τρίτους, ο εκδοχέας που δεν έχει κύρια κατοικία ή έδρα στην ελληνική επικράτεια οφείλει να ορίσει αντίκλητο στην ελληνική επικράτεια κατά το άρθρο 142 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και να τον γνωστοποιήσει στον οφειλέτη. Μέχρι την γνωστοποίηση τεκμαίρεται ως αντίκλητος ο τελευταίος εκχωρητής της απαίτησης με κύρια κατοικία ή έδρα στην ελληνική επικράτεια. Η υποχρέωση αυτή καταλαμβάνει και τις εκχωρήσεις απαιτήσεων πιστωτών που έχουν πραγματοποιηθεί πριν την έναρξη ισχύος της παρούσης.

3. Η αμοιβή των δικαστικών επιμελητών για τις επιδόσεις που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου δεν μπορεί να υπερβαίνει το εβδομήντα της εκατό της ελάχιστης προβλεπόμενης για επίδοση δικογράφου αμοιβής.»

β. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 3869/2010, όπως τροποποιείται παραπάνω, τίθεται σε ισχύ έξι μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

4. α) Μετά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 3869/2010 προστίθεται εδάφιο που έχει ως ακολούθως:

«Σε περίπτωση αίτησης αναστολής πλειστηριασμού εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 938 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.»

β) Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 3869/2010 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να ζητηθεί σύμφωνα με τους όρους της παρούσας και μετά την έκδοση οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση από τον οφειλέτη.

γ) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν. 3869/2010 μετά τη φράση «Το Δικαστήριο μπορεί» προστίθεται η φράση «ανεξαρτήτως εκτελεστικής διαδικασίας».

5. Στο τέλος του άρθρου 7 του ν. 3869/2010 προστίθεται παράγραφος που έχει ως εξής:

«7. Το άρθρο 208 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζεται και κατά τη συζήτηση της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4.»

6. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως:

«Σε περίπτωση που πιστωτής δεν έχει ενταχθεί στο σχέδιο διευθέτησης του οφειλέτη και δεν έχει ασκηθεί από αυτόν κύρια παρέμβαση το δικαστήριο ρυθμίζει και τις απαιτήσεις αυτού κατά το άρθρο 744 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ή διατάζει την κλήτευση του κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 748 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζοντας νέα δικάσιμο».

7. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 η φράση «τεσσάρων ετών» αντικαθίσταται από τη φράση «πέντε ετών» και μετά το εδάφιο αυτό προστίθεται τα ακόλουθα εδάφια:

«Το κατά το προηγούμενο εδάφιο χρονικό διάστημα αρχίζει με την κατάθεση της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4 στο αρμόδιο Ειρηνοδικείο. Σε περίπτωση που οι πραγματοποιηθείσες μετά την κατάθεση της αίτησης καταβολές στους πιστωτές υπολείπονται αυτών που ορίζονται με την απόφαση του

δικαστηρίου, ο οφειλέτης έχει το δικαίωμα να εξοφλήσει, εντόκως από την έκδοση της απόφασης, το υπολειπόμενο ποσόν μέχρι το έκτο έτος από την κατάθεση της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4 ή μέσα σε ένα έτος από την έκδοση της απόφασης με επιτόκιο αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά δυόμισι εκατοστιαίες μονάδες.»

8. Η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται και για εκκρεμούσες αιτήσεις, εφόσον η συζήτηση της αίτησης πραγματοποιείται μετά την πάροδο ενός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και με έναρξη του χρονικού διαστήματος των πέντε ετών της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 από τη δημοσίευση αυτή.

9. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Το δικαστήριο δύναται να περιορίσει μετά από αίτημα του οφειλέτη, το χρονικό διάστημα της ρύθμισης μέχρι τα τρία έτη, αν κρίνει ότι η προσωπική και οικονομική κατάσταση του οφειλέτη δεν δικαιολογούν την προσδοκία για οποιαδήποτε μελλοντική καταβολή.»

10. Στο έβδομο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010 η φράση «τα είκοσι έτη.» αντικαθίσταται από τη φράση «τα είκοσι έτη, εκτός αν η προσωπική κατάσταση του οφειλέτη και η ανάγκη εξυπηρέτησης της οφειλής δικαιολογούν μεγαλύτερη διάρκεια που πάντως δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 35 έτη.»

11. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν. 3869/2010 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Το ίδιο αποτέλεσμα και με τους ίδιους όρους επέρχεται και στην περίπτωση που ο οφειλέτης παραλείψει δολίως να συμπεριλάβει πιστωτές στην κατάσταση της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 4.»

12. Στο τέλος του άρθρου 14 του ν. 3869/2010 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 8 εφαρμόζεται και στην περίπτωση που η απόφαση σε δεύτερο βαθμό υποχρεώνει

τον οφειλέτη σε πρόσθετες καταβολές για το διανυθέν από την κατάθεση της αίτησης χρονικό διάστημα.»

13. α. Στο άρθρο 982 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται παράγραφος 4 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«4. Απαιτήσεις του οφειλέτη από καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα είναι ακατάσχετες μέχρι του ποσού των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ για ατομικό τραπεζικό λογαριασμό και δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ για κοινό τραπεζικό λογαριασμό. Το όριο του ακατάσχετου υπολογίζεται με βάση το σύνολο των τραπεζικών καταθέσεων του οφειλέτη. Ο οφειλέτης, με υπεύθυνη δήλωση προς ένα εκ των πιστωτικών ιδρυμάτων, μπορεί να προσδιορίζει τον λογαριασμό για τον οποίο θα ισχύει το ακατάσχετο. Εφόσον ο οφειλέτης διατηρεί λογαριασμό για την καταβολή των ποσών της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2 του παρόντος τεκμαίρεται ως επιλεχθείς ο λογαριασμός αυτός. Εξάιρεση από τον περιορισμό αυτόν εισάγεται στην περίπτωση γ της παραγράφου 2 του παρόντος».

β. Η δήλωση του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 982 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας επιτρέπεται να καταχωρείται σε αρχείο οικονομικής συμπεριφοράς με αποκλειστικό σκοπό επεξεργασίας την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.